საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს
გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა

მოსამართლე -- -- მიმართ
დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის თაობაზე

16 ივლისი, 2018 წელი **ქ. თბილისი**

დისციპლინური საქმე №199/17

-- -- 2017 წლის 14 ნოემბრის №- საჩივრის საფუძველზე „საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური სამართალწარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-6 მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის და მე-7 მუხლის შესაბამისად (2018 წლის 01 მაისამდე მოქმედი რედაქცია), საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ მოსამართლე -- -- მიმართ დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება და წარმოდგენილი საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმება.

წინასწარი შემოწმების შედეგად მომზადებული 2018 წლის 30 აპრილის №199/17 დასკვნა დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ წარდგენილ იქნა საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 2018 წლის 16 ივლისის სადისციპლინო სხდომაზე განსახილველად.

1. დისციპლინური დევნის დაწყების საფუძვლიანობის შემოწმება განხორციელდა საჩივარში მითითებულ შემდეგ ფაქტებზე:

საჩივრის ავტორის განმარტებით, მოპასუხე მხარის ერთ-ერთი წარმომადგენელი, მეორე წარმომადგენელთან ერთად მონაწილეობას იღებდა სასამართლოს მოსამზადებელ სხდომებზე და მხოლოდ 2017 წლის 27 ოქტომბრის სასამართლოს მთავარ სხდომაზე შეამჩნია მოსამართლემ, რომ მას არ ჰქონდა რწმუნებულება. საჩივრის ავტორი ასევე მიუთითებს გადაწყვეტილების არაკანონიერებაზე, მოსამართლის მხრიდან მტკიცებულებების იგნორირებასა და ფაქტების არასწორად შეფასებაზე.

2. დისციპლინური საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების შედეგად დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დადგენილ იქნა შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები:

2015 წლის 30 აპრილს, -- -- და -- -- სარჩელით მიმართეს -- საქალაქო სასამართლოს, მოპასუხის -- -- -- მიმართ, თანხის დაკისრების მოთხოვნით - 3800 აშშ დოლარის ოდენობით (მოსამართლე--).

მოსარჩელეებმა მოპასუხისათვის ჩაბარების დასტური სასამართლოს წარუდგინეს 2015 წლის 19 მაისს (2015 წლის 18 მაისს მოპასუხე -- -- წარადგინა შესაგებელი.)

2015 წლის 8 ოქტომბერს, სამოქალაქო საქმე 2/8208-15 მოხსენებითი ბარათის საფუძველზე (მოსამართლის უფლებამოსილების ვადის გასვლის გამო) გადაეცა -- --.

მოსამართლე -- -- მოსამზადებელი სხდომა დანიშნა 2016 წლის 16 თებერვალს (4 თვის და 11 დღის შემდგომ), რომელიც მოსამართლის მივლინებაში ყოფნის გამო გადაიდო 2016 წლის 1 მარტს.

2016 წლის 4 მარტს, მოსარჩელემ დააზუსტა (გაზარდა) სასარჩელო მოთხოვნა, კერძოდ მოითხოვა ზიანის ანაზღაურება 5000 აშშ დოლარის ოდენობით და ასევე სასამართლო ხარჯებისა და საადვოკატო მომსახურებისათვის გაწეული ხარჯების დაკისრება.

სასამართლოს მთავარი სხდომა დაინიშნა 2016 წლის 3 მაისს, რომელიც მოსამართლის უფლებამოსილების ვადის ამოწურვის გამო გადაინიშნა სხვა დროისთვის.

მოხსენებითი ბარათის საფუძველზე (მოსამართლის უფლებამოსილების ვადის გასვლის გამო) 2016 წლის 25 მაისიდან საქმე განსახილველად გადაეცა -- --.

მოხსენებითი ბარათის საფუძველზე (განტვირთვის მიზნით), 2016 წლის 9 ნოემბრიდან სამოქალაქო საქმე შემდგომ განსახილველად გადაეცა -- --.

მოხსენებითი ბარათის საფუძველზე (განტვირთვის მიზნით) 2017 წლის 27 ივნისიდან სამოქალაქო საქმე დაუბრუნდა კვლავ საქმის განმხილველ მოსამართლეს -- --.

მოსამართლე -- -- მიერ 2017 წლის 27 სექტემბერს დაინიშნა მთავარი სხდომა, გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადება კი გადაინიშნა 2017 წლის 6 ოქტომბერს.

2017 წლის 6 ოქტომბრის გადაწყვეტილებით, -- -- და -- -- სარჩელი არ დაკმაყოფილდა; გაუქმდა -- საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 2015 წლის 19 მაისის განჩინებით გამოყენებული სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიება.

2017 წლის 6 ოქტომბრის გადაწყვეტილება -- -- მიერ გასაჩივრდა სააპელაციო წესით (13.11.2017).

საქმის განხილვა ამ ეტაპზე მიმდინარეობს -- სააპელაციო სასამართლოში.

3. საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასება:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75^1 მუხლის მე-2 პუნქტი განსაზღვრავს მოსამართლის დისციპლინური გადაცდომის სახეებს. იმისათვის, რომ დადგინდეს ქონდა თუ არა ადგილი მოსამართლის მიერ შესაბამისი გადაცდომის ჩადენის ფაქტს

საჭიროა სამართლებრივი შეფასება მივცეთ მოცემულ საქმეზე დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს და შევაფასოთ კონკრეტული ფაქტები შეიცავენ თუ არა დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს.

ყურადღება უნდა გამახვილდეს იმ გარემოებაზე, რომ საქართველოს კონსტიტუციის 84-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, არავის არა აქვს უფლება მოსთხოვოს მოსამართლეს ანგარიში კონკრეტულ საქმეზე. „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის მე-7 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, მოსამართლე თავის საქმიანობაში დამოუკიდებელია. მოსამართლე ფაქტობრივ გარემოებებს აფასებს და გადაწყვეტილებებს იღებს მხოლოდ საქართველოს კონსტიტუციის, საერთაშორისო სამართლის საყოველთაოდ აღიარებული პრინციპებისა და ნორმების, სხვა კანონების შესაბამისად და თავისი შინაგანი რწმენის საფუძველზე. ამასთან, „საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური სამართალწარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-12 მუხლის მე-5 პუნქტის თანახმად, დისციპლინური სამართალწარმოების დროს დაუშვებელია მოსამართლის მიერ გამოტანილი აქტების კანონიერებაზე ზედამხედველობა. ამდენად, ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასება შესაძლებელია მხოლოდ იმ თვალსაზრისით, თუ რამდენად მოქმედებდა მოსამართლე არსებული კანონმდებლობის ფარგლებში.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 243-ე მუხლის თანახმად პირველი ინსტანციის სასამართლოს დადგენილება, რომლითაც საქმე წყდება არსებითად, სასამართლოს გამოაქვს გადაწყვეტილების ფორმით. ამავე კოდექსის 244-ე მუხლის თანახმად, გადაწყვეტილების გამოტანისას სასამართლო აფასებს მტკიცებულებებს, განსაზღვრავს, თუ საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე რომელი გარემოებებია დადგენილი და რომელი - დაუდგენელი, რომელი კანონი უნდა იქნეს გამოყენებული ამ საქმეზე და დაკმაყოფილებულ უნდა იქნეს თუ არა სარჩელი.

მოსამართლე -- --, 2017 წლის 6 ოქტომბრის გადაწყვეტილების მიღებისას მოქმედებდა მისთვის საპროცესო კანონმდებლობით მინიჭებული უფლებამოსილებების ფარგლებში და სარჩელის დაკმაყოფილება/არ დაკმაყოფილების საკითხის შეფასება მის დისკრეციულ უფლებამოსილებას წარმოადგენდა. თუ მოსამართლე მიიჩნევს, რომ წარმოდგენილი სარჩელი საფუძვლიანია იგი დააკმაყოფილებს მას, წინააღმდეგ შემთხვევაში კი პირიქით, უარს ეტყვის მხარეს მის დაკმაყოფილებაზე. შესაბამისად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო ვერ იმსჯლებს მოსამართლის მიერ, თავისი შინაგანი რწმენის საფუძველზე, მტკიცებულებათა შეფასების შედეგად, გამოტანილი გადაწყვეტილების კანონიერებაზე.

რაც შეეხება საჩივრის ავტორის მითითებას იმ გარემოებაზე, რომ საქმის განხილვაში მონაწილეობდა პირი, რომელიც არ წარმოადგენდა უფლებამოსილ პირს. საქმის არსებითი გამოკვლევის დროს გამოვლინდა, რომ მოპასუხე -- -- უფლებებს იცავდა -- --, რომელმაც რწმუნებულება სასამართლოს წარუდგინა 2016 წლის 1 მარტს გამართულ სხდომაზე

(რწმუნებულება გაცემულია განუსაზღვრელი ვადით). საქმის არსებითი განხილვის სრული პერიოდის განმავლობაში, -- -- ინტერესებს იცავდა -- --, ხოლო -- --, რომელზეც საჩივრის ავტორი მიუთითებს საქმეში არ ფიგურირებს. ამასთან, კონკრეტული ფაქტის დამადასტურებელი რაიმე სახის მტკიცებულება საჩივრის ავტორს არ წარმოუდგენია. სხდომის ოქმის დეტალური გაცნობის შედეგად, გამოვლინდა, რომ მოსამართლემ საქმის განხილვისას, 2017 წლის 27 სექტემბერს გამართულ სასამართლო სხდომაზე, შეცდომით -- -- უწოდა -- --, შემდგომ ეს ტექნიკური შეცდომა გამოასწორა და მხარეებს ამისათვის ბოდიში მოუხადა. კონკრეტული ტექნიკური ხასიათის შეცდომა მოსამართლის მხრიდან ბუნებრივია ვერ გახდება დისციპლინური დევნის საგანი.

ამდენად, მოსამართლე -- -- მხრიდან „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75^1 მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული გადაცდომის ჩადენის ფაქტს ადგილი არ ჰქონია.

4. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს მიერ გადაწყვეტილების მიღების სამართლებრივი საფუძვლები:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75^{12} მუხლის პირველი პუნქტის ,,ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მოსამართლის მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ, თუ დისციპლინური საქმის გამოკვლევის შედეგად მოსამართლის მიერ ამ კანონით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი ან ბრალეული ჩადენა არ დადასტურდა.

,,საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სადისციპლინო საკითხზე გადაწყვეტილება მიღებულად ითვლება, თუ მას ფარული კენჭისყრით მხარს დაუჭერს საბჭოს სრული შემადგენლობის არანაკლებ 2/3-ისა.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ საჩივარზე შესაბამისი გარემოებების შესწავლისა და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების შეფასების შედეგად მიიჩნია, რომ არ არსებობს „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75^1 მუხლით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი. შესაბამისად, 2018 წლის 16 ივლისის სადისციპლინო სხდომაზე ჩატარებული ფარული კენჭისყრის შედეგად (სადისციპლინო სხდომაზე დამსწრე იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 14 წევრთაგან 14 ხმით) მიიჩნია, რომ მოსამართლე -- -- მიმართ უნდა შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ იხელმძღვანელა ,,საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლით და 75[12] მუხლის პირველი პუნქტის ,,ა“ ქვეპუნქტით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა:

დისციპლინურ საქმეზე №199/17 მოსამართლე -- -- მიმართ შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

გიორგი მიქაუტაძე

საქართველოს იუსტიციის
უმაღლესი საბჭოს მდივანი